

הרח"ו ז"ל מפי רבו בסודות התורה, אלא גם את אשר השיג מתוך יגיעת עצמו, יש בה אותה הסגולה הנפלאה, להיות דבריו נכנסין פנימה אל לבות בני אדם לעוררם בתשובה ולעבודת הבורא יתברך, דזיל בתר טעמא, שהוא ז"ל היה נשמה כללית וכו"ל. ונראה שהוא ¹²³⁴⁵⁶⁷הוא הטעם והסיבה שספרו המפורסם בענייני מוסר ודרך חסידות ואופני השגת רוח הקודש, הנודע בשערים, ספר "שערי קדושה", הוא כל כך אהוב על כל לומדיו, ופועל נפלאות לעורר הלבבות לתשובה ולמעשים טובים, משא"כ כמה חיבורים אחרים מסוג זה, שלגבי המקבלים נשארו דבריהם חתומים וסתומים, והוא להיות שלמחבריהם לא היתה אותה המעלה והסגולה הנפלאה להיות נשמה כוללת דוגמת הרח"ו ז"ל, וכו"ל. ועיין בהקדמת המו"ל ספר שערי קדושה בלבוב בשנת תקנ"א.

אוצר החכמה

גודל השגותיו וערך נשמתו

ז"ל ג"ע החיד"א ז"ל בספרו שם הגדולים בערכו של מרן הרח"ו ז"ל: ונשמתו היתה גדולה מאד ונקיה יותר מכל בני דורו (עיין ש' הגלגולים הק' ל"ח ד' ס"ב ע"ב), והיה גלגול הרב המגיד ומלבד הכתוב בשער הגלגולים זכיתי וראיתי ספר החזיונות מכתובת יד מהרח"ו ממש מכל מה שאירע לו מקודם יצירתו עד סוף ימיו ורבו ענייניו ונוראותיו עכ"ל.

ולהיות שרובו ככולו של הספר הנז' עוסק בענין זה אך למותר יחשב להרבות כאן בהעתקות בענייני פרטי השתלשלות גילגוליו וחשיבותם כי זיל קרי כי רב הוא, ורק אעתיק כאן איזה לשונות המורים בכללות על גדולת נשמתו ויעודה שכתב שם כח"ד (ובש' הגלגולים הק' ל"ח) משם רבו האר"י ז"ל, וזה לשונו שם: גם אמר לי שהיתה נשמתו למעלה מכמה מלאכי רוס, גדולה בתכלית המעלה.

שהייתי יכול לעלות ע"י נשמתי למעלה מרקיע ערבות וכו' עכ"ל. ועוד לו שם וז"ל: פעם אחרת חזרתי לשאול על ענין נשמתי ואמר לי שהייתי יכול להשיג יותר מן המלאכים מצד גודל ערך נשמתי, ושביאת נשמתי לעולם היתה לצורך גדול בעולם, ושלא היה בידו ורשותו לבאר יותר מזה וכו' ושאלם היה מגלה לי הענין שהייתי כמעט פורח באויר מרוב השמחה וכו' עכ"ל.

עוד כתב שם וז"ל: אמר לי דע, שאין לי רשות עדיין לומר לך למה באת לעולם, ומי אתה, ואילו הייתי מגיד לך פרט העניין היית פורח באויר מרוב שמחה, אבל אגיד לך עתה קצת ממה שאני רשאי עתה להגיד לך. ודע כי העולם כולו תלוי בתיקון עצמך תחלה, ולכן שמע נא אל דברי עצתי ותשגיח תחילה עליך בלבד וכו' עכ"ל.

וכפי המתבאר לנו באורך מספר החזיונות נראה בעליל, הן מתוך גילוייו ואזהרותיו של רבו האר"י ז"ל, והן מתוך חלומות עצמו וחלומות זולתו שחלמו לו, וסימנים וגילויים שונים שאכן שעת הכושר היתה, שעל ידי מרן הרח"ו ז"ל יתוקן הדור בתשובה כהכנה אל ביאת המשיח והגאולה האחרונה, וכל ימיו הקדיש גם למחשבה ולמטרה זו, וחי את חייו בדכקות וקדושה נפלאה, ביודעו ומכירו את המוטל עליו, ונשא תמיד אחריותן של כלל ישראל ויעודן האחרונה על שכמו. אמנם בעונות הדור לא אסתייעא מילתא וחליף שעתא, ואריך עד השתא.

וכל זה טמ"ן ברמ"ז בנו הר"ש ויטאל בשורות מועטות שכתב בש' הגלגולים (הקדמה ל"ו) וז"ל: אמר שמואל אעפ"י שאבא מארי ז"ל הסתיר דברו במקום הזה, זכורני כי מפה אל פה יום א' גילה לי כי בפסוק זה [חזה ציון קרית מועדנו שר"ת יצחק"ק אם תחליף מ' של מועדנו ביו"ד בא"ת ב"ש] רמוזה קורבת נשמתו ז"ל עם נשמת הרב הגדול מורנו זלה"ה, ואמר כי זה יצחק מדבר על הרב הגדול זלה"ה, ועוד רמוז שם אבא מארי בפסוק זה וכו' ואמר לי שבזמן הרב הגדול

ז"ל לא היה אפשר כלל להבנות ירושלים, האמנם בזמן אבא מארי ז"ל יתכן שאם יעשו ישראל תשובה שיהי אבא מארי ז"ל משיח בן יוסף, וזה מה שרמז כאן עינך תחזינה ירושלים ולא עיני, אלה דברי מורי אבא זלה"ה. ולכן ראה ראיתי כי היה מפחד אבי זלה"ה מאד מאומות העולם שלא יהרגוהו ח"ו. ואח"כ בעונות הדור גם זה חלף הלך לו כמו הנס הראשון שהיה בשנת של"ה שנפטר בה מורנו הרב הגדול ז"ל, וזה שאמר הכתוב והיה בכזיב מלשון כל אדם כוזב עכ"ל.

והנה הגם שלא זכה אז שתבוא גאולה שלמה על ידו, מכל מקום הניח מרן הרח"ו ז"ל פינת היסוד לגאולתן של ישראל, וגילה והאיר והזריח מאורו של המשיח, באמצעות חיבוריו הנפלאים בסודות התורה שהניח לדורות ירושה לכלל ישראל, אשר על אדניהם נתייסדו, משך הדורות מאז, ועד עתה, השקפתן מוסרן וסדר עבודתם של כל האומה, ובהם גילה את פירושו האמיתי של ספרו של הרשב"י ז"ל הוא ספר-הזוהר הקדוש אשר בלימוד וגילוי סודותיו תלויה גאולתן של ישראל וכמ"ש דבדא יפקון מן גלותא, וכמו שמבואר כל זה היטב להמעיין הישר בהקדמתו הנפלאה של מרן ז"ל שבראש ספר שער ההקדמות.

כנראה שקרוב לסוף ימיו היה רצונו של מרן הרח"ו ז"ל שוב לעלות לצפת ולהתחיל בהפצת תורת רבו לגדולי הרבנים שבה ההגונים והראויים לכתרה של תורה זו, בתקוה ובאמונה שיעורר בכך האתחלתא דגאולה, דמשמייא הורו לו סימנים ורמזים לכך שאכן הגיעה השעה, וכמ"ש בספר שבחי האר"י ז"ל וז"ל: אמנם עתה מקרוב שלח לומר לחכמי צפת שרוצה לבא לצפת תוב"ב ולגלות כל חכמתו להראויים אליו שכבר נתנו לו רשות לגלות וכו' עכ"ל. אמנם בעוה"ר חליף שעתא ולא איסתייעא מילתא וביני ביני נח נפשיה דמרן בדמשק בל' ניסן שנת הש"ף, זיע"א ועל כל ישראל.

מצבת קודשו בעיר דמשק

זה נוסח מצבתו (כפי שהעתיקה הרה"ח כהר"ר אשר זעליג מרגליות זצ"ל בהיות פוקד מקום מנוחת רבנו להשתטח על קברו בביקורו בדמשק), "האבן הזאת מצבת קבורת חד מבני עליה, דנהירין ליה שבילי דשמיא כבן עזאי בשוקי דטבריא, אשר היה בתורה עמלו, בנגלה ובנסתר, יומו ולילו ידיו רב לו, צדיק באמונתו, עולם האירה מתורתו, אף כי אחרי מותו. ויהי האיש ההוא גדול, מני"ר הרב הגדול, מבצר עוז ומגדול, מר קשישא, כולל כל דבר שבקדושה, חסידא קדישא ופרישא, מורנו ורבנו, הודנו והדרנו, עטרת ראשנו, המקובל האלהי המפורסם כמוהר"ר חיים וויטאל זצוק"ל. עלה לשמים יום שלשים לחדש ניסן שנת הש"ף לפ"ג. יהי רצון שזכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן. נפש אדוני צרורה בצרור החיים". עכ"ל.

504542

הדפסה ברזולוציה מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה

עץ הדעת טוב <אהבת שלום> - א (תורה) וויטאל, חיים בן יוסף עמוד מס: 49 הודפס ע"י אוצר החכמה

חבוריו — ציון לנפש חיה.

א. מפעלו הגדול ויצירתו הנצחית שהנחיל לכלל ישראל לדורות עולם הוא חבורו הגדול "עץ חיים" על כל חלקיו המכילים כל תורת הקבלה שקבל מרבו האר"י ז"ל, מחולקת להקדמות, כוונות, מצות, יחודים, גלגולים פירוש מאמרי רשב"י וחז"ל, על כל מהדורותיו ונוסחאותיו.

ב. "עץ הדעת טוב ח"א" פירוש על התורה בדרך פרד"ס.
ג. "עץ הדעת טוב ח"ב" דרושים לכל חפציהם וביאורים על חלק מהכתובים בדרך פרד"ס.

ד. ספר "התכונה" — בענין חכמת התכונה.
ה. ספר "שערי קדושה" מוסר ודרכי קניית השגה ומדרגות רוח הקודש.

ו. ספר "דרך חיים" ששה פרקי מוסר שנדפסו בראש ספר "לב דוד" להגאון חיד"א ז"ל.

ז. ספר "הגורלות", בענייני המזלות וכוכבי לכת ואופני השימוש לפתרון שאלות וכו'.

ח. הגהות "דרך אמת" שנדפסו בגליונות ספר הזוהר.
ט. ספר "החזיונות".

גם הניח בכתב יד, חידושים על הש"ס והתוספת, והגהות על הטורים שכללם בנו הר"ש ויטאל ז"ל עם הגהותיו וחידושיו בס' "חיים שנים ישלם", פירושים על הזוהר (ספר השושנה), פירוש ספר יצירה, ופירוש ספר ברית מנוחה, וגם ספר נפלא בקבלה מעשית.

יה"ר שנזכה לחזות בנועם כל חיבוריו עולים על משב"ח הדפוס כיאות וכדבעי, להאיר לעולם כולו בתורת חכם מקור חיים אכ"ר.

ספר

עץ הדעת

טוב

חידושים נוראים . פרא' פראים . מאת ארי שבחברה . ליהודים היי אורה .
נר המערבי . איש להבי . עד קצה הארץ שכיבו איש יזהירו . ברקו תבל
האירו . מורינו ורבינו רבי היום וויטאל 'צוקרדה' .

אור ללרק זרוע . עץ חיים צפרים כעווע , החל לצלח ע"פ פשוט ויעטרהו צדושים נעים .
יעחק משם הכנס צדושים וסודות נוראים . והכחזים האלו צדי יח"ס היי קפונים ונעלמים
הגלגל הקדוש היר"א מציאו צפרים נחל קדומים : והתעורר סרצ סגדול סופורקים מהו'
שמואל העדער כ"י ראזיד צעיר הקודש צפת חונצ"א לחפש אחריה . לגלות מלפניהם
וירו הגדולה . סוליא את סגדולה . ואנכי הלעיר צכסך מלא קנינים . להניחם על מכנס הדפוס
שלי לזכות את בני ישראל . וזכום סעחצרהקדוש יעמוד לי ולזרעי עד סוף כל הדורות :

נדפס פה"ק זאלקוויא

נדפס הרצ וכו' ע"י שמואל פינחס כ"י

צמח אד עץ חיים היא להמחזיקים בו בכר יום לפ"ק

elTZ habaS

Zolkiew Cedrukt bei S: P. Stiller

הסכמות

הסכמות

ב"ה יום ג' כ"ג שבט תרכ"ז לפ"ק לבוב

מכתב תעודה מאת נשיא אה"ק הרב הגאון המובהק סיני ועוקר הרים. חריף גדול בעוז ותעצומות המפורסם ביראתו ובענותנותו כש"ת מוה' יצחק אהרן איטינגא נ"י אבד"ק פרעמיסלא והגלילות.

ברכות שמים מעל אל כבוד ידידי הרב הגדול המופלג בתורה ויראה סופר מהיר, במצות ה' חדר וזהיר, כש"ת מוה' שמואל פנחס נ"י.

את אשר ביקש מע"כ ממני לתת הסכמתי על הדפסת הספר הקדוש עץ הדעת טוב אשר חיבר מרן קודש הקדשים רבינו הגדול מהרח"ו זי"ע. לא ידעתי תוכן חפצו בזה. אם להעיד על אמתתן כי הן הן הדברים אשר נובעים ממקור הטהור רבינו הגדול הנ"ל. הלא לו עדים נאמנים הגאונים הגדולים בד"ר אשר בארץ הקדושה, אשר בחותמם זכו לו למעכ"ת ומכרו אליו את הכת"י הנ"ל, והמה יעידון כי הוא העתקה הנאמנה מאת כתב יד קודש מרן המחבר זי"ע. ואם לגדור גדר בפני עושי עולה אשר לא ישחיתו את נחלתו להדפיסו שנית, הלא מטעם המלך וגדוליו יר"ה מבלי להדפיס כתב יד בלתי רשות המדפיס הראשון, ואשר לא ישמע לחק המלך יענש בפלולים. ואם יבקש ממני להעיד על תוכן דבריו הקדושים, ולהגיד לבני האדם ישרם, לא אעשה בנפשי שקר להעיד על האדם הגדול בענקים אשר הארץ האירה מכבודו, וח"ו חלול כבוד רבינו הקדוש המחבר יש בדבר. האם יעיד אפרוח שלא נתפתחו עיניו לאמר על אור השמש כי בהיר הוא בשחקים. ולאשר כי מע"כ יודע אשר מעודי אינני מתפאר בדברים כאלה, לזאת גם הפעם לא אצא מגדרי. אודה את ד' מאוד בפי אשר זכיתי להיות מן המסייעים למצוה הגדולה הזאת להוציא את הספר הקדוש הזה לאור עולם, ומידי באו למעכ"ת הכת"י וההסכמות מאת חו"ר הספרדים הי"ו מארץ הקדושה, ואעידה אנכי אשר על ידי נמכר למע"כ הכת"י מאת הרב הגדול המפורסם מוה' שמואל העליר נ"י מכירה חלוטה וגמורה. ואשרי מי שיחזיק בידו, יהי כזית הודו. וזכות רבינו המחבר יגין עלינו שנזכה להבין אחת מאלף אלפים מחכמתו הרחבה מני ים, ואלמלי כל הימים דיו וכו' לא יספיקו להעריך קדושתו וחכמתו אשר אין ערוך אליו. דברי ידידו הדשו"ת באהבה.

הק' יצחק אהרן איטינגא

שטר מכירת הכתבים הקדושים להמדפיס, מיד כבוד הרב הגדול המפורסם בישראל
כש"ת מוה' שמואל העליר נ"י ראב"ד בעה"ק צפת תובב"א

מודה אני הח"מ כי הספר הקדוש **עץ הדעת טוב** לרבינו מוהרר"ו זיע"א על התורה
אשר הי' תחת ידי והעתקתי אותו, מכרתי הס' הנזכר לכבוד הרב הגדול מוה' שמואל
פינחס נ"י מדפיס מזאלקוויא מכירה שרירא וקיימא, להביאו על מכבש הדפוס, ובגזירת
נח"ש לכל מי שישגיג גבולו, כפי הסכמת חו"ר הספרדים הי"ו הכל מכור להרב הנז' לו
ולב"ב. ונעשה ונגמר באוהו"מ לתיקון חז"ל. וע"ד אמת וצדק באתי עה"ח ער"ח אדר
שנת תרכ"ו לפ"ק, עה"ק צפת תובב"א.

אוצר החכמה

הק' שמואל העליר

הדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה

עץ הדעת טוב <אהבת שלום> - א (תורה) וויטאל, חיים בן יוסף עמוד מס: 53 הודפס ע"י אוצר החכמה

הסכמת גאוני ארץ ישראל

מה הלשון אומרת פתחא להאי פרשתא וחנה היא מדברת. **רב** פתח באשרי עטרת תפארת להבין משל ומליצה הלא **טוב.**

מה לך לספר קול הנקרא לבתים לבדים ששת הקנים היוצאים מן המנורה ותשם בסוף. **חיים** מדבר אגב אומרא משכיל על דבר ימצא **טוב.**

הסכמת

מה מלל תשלח ברקים החרזו והמסגר שלשה גביעים הם מריקים. ואל הרביעי לו בא בין הדבקים. ארבעה המה מטיבי מכל דברו **הטוב.**

רב טוב לבית ישראל אשר בחר לו יה לעם נחלה כל זרע ישראל. חיבה יתירה נודעת להם חטיבה אחת בעולם קודש ישראל יאיר פניו אתנו ובהם חשק ד' לאהבה. כן יתן לידידו חמדה גנוזה ותורה שם בישראל. דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים מתנה נחליאל. צבא המרום במרום המה בקשו תורת יקותיאל. לולא משה בחירו וישב משה גדולה תשובה. גדולה תורה שנותנת חיים לעושיה אך טוב לישראל. אריכות ימים איכא וכ"ש עושר וכבוד יגל יעקב ישמח ישראל. לשמרך מכל דבר רע שמורים לכל בני ישראל. כי טוב סחרה מסחר כסף ודהבא. לכו בנים שמעו לי שמור מצותי שומר ישראל. כי היא חייכם ובה תרום קרנם של ישראל. עטרת תפארת תמגנך וילוו אליך כבוד אל קח לך סמים סמא דכולא בה. וצדקתם עומדת לעד כן צדקה **לחיים.**

רב מאד מחנהו אשרי מי שבא ותלמודו בידו נותן זמירות. ולילה כיום יאיר אורה זו תורה יבין בנסתרות. מבין דבר מתוך דבר תורת אמת היתה בפיהו אמרות טהורות. דורש טוב לעמו ההולך בדרכיו. הן הן מעשה מרכבה. דקשי קראי אהדרי נקראין ולא מתורגמין חסרות ויתרות. דרשינהו לקראי כתיבי עביד פרישא יתן אומר המבשרות. והיד כותבת כותבות דבי רבי למען דפוס החוקים והתורות. כי לא תשכח מפי זרעו בסוד קדושים רבא זכה וזיכה את הרבים ודבריו עושים פירות. ולא אעקר תלמודיה ולא אזיל לבי אבידן ויחנו בקברות. שפתותיו דובבות בעולם שכלו ארוך אומרים הלכה משמו והיה למאורות. דר בשני עולמות עוה"ז ועוה"ב. זאת תורת שבחים שלמים למדפס ועולה להאיר על הארץ יהי מאורות. קדמונים אחזו שער בדרך הזה הלכו דורשי חמורות. ויש אשר כל יקר נמצא אתם ולא זכו לאדפוסי הדרא נסעו העם חסרות. ובינת נבונים תסתתר ליוצא ולבא. יבש מקורו מקום מים **חיים.**

רב נהוראי המאיר לעולם נהרא נהרא. אור זרוע לצדיק ממזרח קא אתי אספקלריא

1234567

המאירה. נהירין ליה שבילי דשמיא ברכא דכולי ביה עמו חכמה וגבורה. יפיץ ענן אורו ומלאו פני תבל תנובה. מה ברוך טעמו בספרו הבהיר שחיבר עץ הדעת טוב דבר ויקרא. פעולת צדיק לחיים אור ישראל וקדושו נזר אלקיו על ראשו קדוש ונורא. האדם הגדול בענקים ועוזו בשחקים הוא הורה הוא הדרה. רבינו הגדול מבצר עוז ומגדל המקובל האלקי רבינו מוהר"ח זצ"ל איש אלקים קדוש וקדושו ללהבה. אשר סמך את ידיו עליו רבינו הקדוש עטרת תפארת ישראל הארי"א זיע"א ויאמר מה נורא. ידו פרש שר חיים בלשונו מפריש פרשה באר את התורה. דורש סתרי אותיות פרדס רמונים תפוחי זהב במשכיות נחל נובע מקור חכמה. אסברה בטעמא חכמה מפוארה. מימיו נאמנים תוכן רצוף אהבה. ותורה חתומה היתה גנוי מטמון ערוכה בכל ושמורה. מכתב ידו של רבי חיים ומלך משנתו סדורה. כאשר העד העיד בנו עדות גמורה. איש חיל רב פעלים שר הצבא אורן של חכמים אור

רבי הוד יוסף דוד מלך ישראל הרב חיד"א דארמזותא. מעיד בגודלו בספרו הבהיר שם הגדולים יגר שהדותא. כי הספר הקדוש הנזכר עיניו לו ראו כתוב בארשות החיים הני מילי מעלייתא. אשר כוננו אצבעותיו פעולת צדיק לחיים האי גברא רבא. קול לו קול אליו ומעשה ידיו מאריה דהאי ביתא. הוא תקן הארש וכל אשר עליה כפתוריה ופרחיה פרשיות דאורייתא. וחתם עלה טביומי חיים שנים ראשי מתיבתא. עוד זה מדבר וזה בא והספר הקדוש הנזכר היה גנוז וטמון אשתכח באמתחתא. בהדי ספרא דרב משרשיא נחלה דאורייתא שלשלת יוחסין בוצין בוצין במוטב תלתא דור שלישי להרב חיד"א ז"ל צדיק זה בא. מני"ר ראש ב"ד מקודש הרב הקדוש מוה' נסים זרחיא אזולאי זי"ע דרפתקא דאורייתא. וכאשר נתבקש בישיבה של מעלה הרב הנזכר ז"ל ועלה שמים מעלות דאורייתא. הספר הנזכר נעלם מן העין איתרע ביה מילתא ואת צנועים חכמה. התאוו תאוה להנות מפרי עץ החיים לדעת טוב בארש ערבה. דברי פי חכם חן ממנו תוצאות

רבי גובריה ורב חיליה לאורייתא ארי במסתרים. קולע אל השערה במלחמתה של תורה דובר צדק מגיד משרים. מעלת הרב הגדול תהלתו בקהל חסידים מהדרין מן המהדרין. כמהו' שמואל העליר הי' אב"ד ומו"צ דק"ק אשכנזים דע"ק צפת ת"ו ארץ טובה. נודע ביאודה ובישראל גדול שמו נאמן שמואל ירחינאה שר בשרים. מחזה שדי יחזה ויסבור את הרזי ובדעת חדרים. שתו העם מימיו מן המקדש מקודש מקודש וישת לו הדרים. תהילתו מלאה הארץ הטובה ויעמוד שמואל עמידה שיש בה סמיכה לעזרת ד' בגבורים. טרח בעשר אצבעותיו וחפש חפש מחופש והוציא לאור האי ספרא דמארי טב לקוח את הספרים. לזכות את הרבים ויתן מעדנים הקריב אמורים. הוא היה קורא להגיה לא היתה קרי' אשר שגבה והזיל זהב מכיס ויעתק משם כל הספר הנזכר פקודי ד' ישרים.

על יד איש סופר מהיר במלאכתו חובר חברים. וישלח שמואל את הספר הקדוש הנזכר לקרית חוצות להעלותו על מזבח הדפוס להאיר לארץ ולדרים. להשביע נפש שוקקה ונפש רעבה מימיו נאמנים מים **חיים**.

רב באשורי ושמואל בקוראי שמו נותנים לו את השבח שבח השלמים. שהוציא לאור תעלומות חכמה דין גלי עמיקתא את האורים ואת התומים. לפעלא טבא אמרין אישר חיליה דמר יפוצו מעיינותיו חוצה יראה זרע יאריך ימים. להיות מן הזוכים להדפיס תורה דיליה אשר אמר שמואל ושפט שמואל והזכיה במישור ישרו בערבה. וזכות הרב הקדוש המחבר **אוצר החיים** זיע"א יכולה היא שתגן לו ולזרעו ע"ס כל הדורות טל אורות ויתן אותם לרחמים. הדור אתם ראו טעמו וראו טעם כעיקר שבח ויקר ספר הקדוש הזה מלא בשמים. שהכל מתבסמין בו והן כי מועיל בבית אשר יהיה שמה לשמרך מן המזיקים. למען יטב לך והארכת ימים. אשרי המחכה ויגיע אם יתן איש כל הון ביתו באהבה. ואתם הרי ישראל עליכם המצוה הזאת ועיניכם אל תחוס ארקיעי לזהבים במעלה אדומים. וכל המחזיק בידו ברצי כסף תתענג בדשן נפשו בחד וברחמים. ובכן דא גזירה דאוריתא. לבל ישיג איש את גבולו היא הסובב להעלות את הספר הנזכר על מכבש הדפוס בתוך עשרה שנים בקרב ימים שוב מיום כלות הדפסת האי ספרא רבא. והאיש אשר יעשה בזדון קאי בארור משיג נחש כרוך לאלה וזכרו לקללה. ורבעה בו כל האלה יהיה משטח חרמים. ושומע לנו ישכון בטח ועליו תבא ברכת טוב וזרעו לברכה. וכתול ירבה ימים. וליה עינינו אנא ד' הושיעה נא לאקמא שכינתא מעפרא. קום בתולת ישראל יתי בר נפלי אז ישיר ישראל שתין הלולי וישכון ישראל בטח והיא מרומים. מזרה ישראל יקבצנו לכו ונשובה. וישראל עושה חיל לאור באור **חיים**.

הלא כ"ד החותמים לכבוד התורה וזה פריה. אלו הן הגולים פני חמת המציק צוקי **טבריא**. הנאנחים והנאנקים בארץ נכריה מראות ברע. צערן ועונתן של ת"ח נכזים בחמי טבריא. רעבים גם צמאים על הלחם לבדו צווחי ביי' ביי'. עוללים שואלים לחם פורש אין להם תאניה ואניה. כי קרא ד' לרעב שנת רעבון רעב של כליה. אשרי אנוש ברוך מרחם על הארץ ולדרים עליה ולגדור את הפרצה גדר הרחוויה. בחודש שבט שנת התרכ"ז ליצירה. בא סימן לכו חזו מפעלות אלקים ברוב עוז ושלום לפ"ק.

הצעיר חיים שמואל הכהן   הצעיר שמשון עבאדי   הצעיר יעקב אבואלעפיא

מלך שהשלום שלו. הוד והדר פעלו. הוא אמר ויהי הוא צוה. על דבר אמת וענוה. לעסוק אהב רב מעסקות. דקדוקי תורה ודקדוקי מגלה עמוקות. בשובה ונחת. והכי נהוג עלמא איש לפי יוכלו. וראה טוב בכל עמלו. מפריש פרשה. תורה צוה לנו משה מורשה. בארות בארות. והיו למאורות. אלוף זרח אלוף נחת. ראשון לכל בית יוסף, לו עט האסף. דרשה ארי כמין חומר. וריחו לא נמר. אפריון עשה לו המלך שלמה. והן שני להקימו. קרני רא"ם קרניו. נבעו מצפוניו. צפונות מופיע, כי השביע השביע. הלכה בנחת. טובים השנים. לנו לעינים. אנהירנהו לעיינין כיום דלחן. אור בעד אור ששוו בשיעוריהן. ויהי באחת שמהם תצא תורה. ליהודים היתה אורה. באור פני מלך חיים.

מלך ביפיו תחזינה עינינו. אל ה' ויאר לנו. אור כי יהל אור זרוח לצדיק. מקור חיים פי צדיק. הרואה אומר ברקאי כלילא דוורדא סומקא. דאתחזי בליונא דגושפנקא. קודש רוקח מרקחת. ספרא דמארי טב. קול מידי דמיטב. הכי קרא שמו מה טוב טעמו. עץ **הדעת טוב** פרי צדיק עץ חיים. זכי תאזה הוא לעינים. אור ישראל ופלאו. ממזרח שמש ועד מבואו. רבינו הגדול מהרח"ו ז"ל אף הוא היה. לדזיו ליה כבר בתיה. ידו פרש שר על כל מחמדיה. כפתוריה ופרחיה. והיא כפורחת. פוק חזי מאן גברא רבא קא מסהיד עליה. דרב גובריה ורב חיליה. הכא תרגמו נהוריתא. הוא הגאון הגדול חדי"א דארמאותא. מעיד כגודלו ועליון יתן קולו. שהספר הנז' הוא נגזר מארש החיים. פעולת צדיק לחיים. בכתב ידי קדשו. שהקול נהיה בדברו ושלם אותו בראשו. משאת כפיים מנחת הארש האירה מכבודו מנוגה נגדו. אשר זה רבות בשנים. והנם טמונים. דרך גבר בעלמא. בנויות ברמה. בהדי ספרי דבי רב גדול אדונינו ורב. שושילתא דבי נשיאה. מלכי תליתאה. הרב הגדול נסים זרחיה אזולאי ז"ל נין ונכד להגאון חיד"א לטיבותא. על האר"ש נראתה. וימצא הגביע באמתחת פי צדיק יהגה חכמה תורת חכם מקורחיים.

מלך קדש קדוש יאמר לו. דפליג ליה רביה יקרא ויעטר לו. דמאריה משתבח ביה. עפיה שפיר ואנביה. רב פעלים מקבציאל בן איש חי. רבינו הקדוש האר"י החי ז"ל. הוא העד הוא הדיין מגדולת הרב הקדוש הנז' כי נגלו אליו האלקים. ומצא חן ושכל טוב בעיני אלקים. די קדמוהי זכו השתכחת. ועל כל אלין דהוו. וקדוש ישראל התוו. אין צריך הדבר לאומרו יקר תפארת גדולת הרב המחבר ז"ל וקדושתו. אשר המלך חפץ ביקרו באשר ה' אתו. עיר וקדיש דרבנן ובצל שדי יתלונן. דמטמון ליה גליין. הליכות עולם לו דברים על בוריין. קול העשוי לנחת. דברי אלקים **חיים**.

מלך הר"ם נהריים. כי ממנו תוצאות חיים. תנא כרוכלא. לשם טוב ולתהלה גבור ואיש מלחמה במלחמתה של תורה. ארי שבחבורה. הרב הגדול. מעוז ומגדול כקש"ת שמואל העליר הי"ו. ראש אב ב"ד מקודש. מימיו מן המקדש של ק"ק אשכנזים דפה ע"ק צפת ת"ו. המשובח והמפואר ובישראל יתפאר. לשאת ולשבחת. נודע שמו בשערים המצויינים

בהלכה. שלן בעומקה של הלכה. ידיו לו אשורות. את שבת הנהרות. להבין ולהורות. את החוקים ואת התורות. דן דין אמת לאמתו. מלמד שהלכה כמותו, ותורה מונחת. הן האדם היה בסיבת העשויה. זאת התורה לעולה. ויוצא פרח ויצוץ ציץ ועשה פרי למעלה. שהשתדל בהעתיקו. ברוח מבינתו. ובא עד ביתו. וקמץ משם מלא קומצו. לצורך ההעתיקה הנז'. ומטה יתקלס עילאה. ועץ חיים תאווה באה. ועושה נחת. אנן דתנינן יפוצו מעיינותיו חוצה. תורה יוצאת בהינומה. והיא כפורחת עלתה נצה. אשר שפט שמואל את ישראל. אלוף מגדיאל. תורתו מכרזת עליו וים רחוקים. בדברים המצודקים. הלכה והן מורין. מפיו לפידיים זקוקין דנורא ובעורין באש מתלקחת וזכות הרב המחבר ז"ל יכולה היא שתגן. אלף המגן. תלוי עליו ועל זרעו והיה עליהו לעילא מכל ברכתא. ע"ג מרומי תליסר עליתא ויחי הוד לנצח לא יראה השחת. והנה בעתה כל מן דין וכל מן דין סמוכו לנא. ומעשה ידינו כוננה. סמכה לאיש במענה. כאשר ינוד הקנה. מי יתן בספר ויוחקו. ורוזנים יחוקקו. את אשר לכסף ואת אשר לזהב. ע"מ שתעטרוהו בזהובים כאשר אהב. מלא כף נחת. ונאמן בעל הגמול לשלם על יתר ברכות הטובה. הון ועושר וכל אבן יקרה לאלפי רבבה. ויגלה קץ ישעינו. משיח צדקנו. וחרפת עמו יסיר ונסו יגון ואנחה. והיתה הרוחה כל הימים אשר הם חיים.

מלך אסור אריוך מלך אלסר לאסור איסר אזהרה שמענו הן מזהירין. דא גזרה דאורייתא בגזירת עירין. לבלתי הקריב איש זר קטן וגדול שם הוא גבר בגוברין. להשיג גבול ולהעלות על מזבח הדפוס את ספר התורה הזה עד מלאת לו עשרה שנים. מיום העלותו אל מזבח הדפוס מתחילים ונמנים מאחרון ולא מקדימין. והאיש אשר יעשה בזדון לקרבה אל המלאכה ביד חזקה ובחימה שפוכה לטרקיה חויא דרבנן. נח"ש כרוך על עקבו וימות לבו בקרבו יהיה משטח חרמין. ושומע לנו ישכון בטח שלו ושאנן ובצל שדי יתלונן והיה עלהו רענן יראה זרע יאריך ימים שנות עולמים ארכא בחיין. אורך ימים ושנות

ובבן כ"ד צעירי הצאן החותמים בדמע על צפת נחל איתן. בין צוקות ובין צרתן. מעוף צרה וצוקה. בוקה ומבולקה. בחדש שבט שנת זה ה'ש'ע"ר לה' צדיקים יבואו בו לפ"ג. ברב עז ושלום.

הק' רפאל מאמאן ס"ט   משה שוראקי ס"ט   הצעיר יוסף הלוי ס"ט.

הפרשיות בראשית, נת, לך לך, נאבדו. וחבל על דאבדן ולא משתכחין.